

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 10/2018-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], t. č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 16 C 122/07, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 4 Co 140/2012, 4 Co 256/2016 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 5 Cdo 262/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. novembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 16 C 122/07, postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 4 Co 140/2012, 4 Co 256/2016 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní sp. zn. 5 Cdo 262/2014.

2. Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že v roku 2007 podal žalobu o ochranu osobnosti. Podľa sťažovateľa od toho času všeobecné súdy opakovane rozhodli v jeho veci, avšak ku dňu podania sťažnosti nie je vec skončená a na základe sťažovateľom podaného dovolania proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 4 Co 256/2016 z 22. marca 2017 sa ňou zaoberá najvyšší súd. Sťažovateľ dopĺňa, že sťažnosť na prietahy predsedom konkrétnych súdov podal opakovane (naposledy v roku 2017), avšak podľa sťažovateľa predseda okresného súdu ani predseda krajského súdu prietahy v konaniach nevidia (sťažovateľ odkazuje na konkrétne vyjadrenia predsedov súdov).

3. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd nálezom rozhodol o porušení ním označených práv napadnutými postupmi označených všeobecných súdov a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000 eur.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. Ústavný súd uvádza, že sťažovateľ k svojej sťažnosti nepriložil žiadnu kópiu ním označených rozhodnutí všeobecných súdov alebo vyjadrení predsedov súdov, na ktoré poukazuje (požiadavka plynúca z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5.1 Ústavný súd ďalej konštatuje, že sťažovateľ k svojmu podaniu nepriložil splnomocnenie na zastupovanie jeho osoby pred ústavným súdom advokátom (požiadavka plynúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a ani nepreukázal majetkové pomery pre účely rozhodnutia ústavného súdu o ďalšom postupe v otázke ustanovenia advokáta ústavným súdom. Pokiaľ sťažovateľ uvádza, že sa so žiadosťou o ustanovenie advokáta obrátil na Centrum právnej pomoci, toto tvrdenie nijako ústavnému súdu nedoložil.

5.2 V neposlednom rade ústavný súd konštatuje, že argumentácia sťažovateľa je stručnejšieho rázu a nedovoľuje ústavnému súdu posúdiť efektívnosť postupu všeobecných súdov v sťažovateľovej veci alebo opodstatnenosť prijatia sťažnosti na ďalšie konanie a vyžiadanie si spisu na štúdium (požiadavka odôvodnenia návrhu plynúca z § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

5.3 Záverom ústavný súd uvádza, že sťažovateľ sa v minulosti opakovane a viacnásobne obracal so sťažnosťami (resp. podaniami) na ústavný súd (celkom 105-krát, v roku 2017 ústavný súd eviduje 20 podaní sťažovateľa) a ústavný súd sťažovateľa v týchto

veciach v minulosti opakovane poučil o formálnych aj materiálnych náležitostiach podania adresovaného ústavnému súdu pre porušenie základných práv alebo slobôd. Z toho dôvodu nebolo potrebné, aby ústavný súd v prejednávanej veci vyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti.

6. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2018